

TÖREDÉK

vesztesként kullog
az emberek szemében
a golyó mellette talál nyugvópontot a falban
szag
por
csituló zaj
beletörődés
minden impulzus csak önmagát gerjeszti
mint tömegsírból vonszolja ki magát a gondolat
a lehajtott fej vessző a kinyökögött frázis után
a reggelt este követi
az estét megint este
mintha örökös éjszaka telepedett volna a városra
ajtócsikorgás emlékeztet a mozgásra csupán
álmos és vörös szemek
a kiszáradt száj betűket köpköd szerteszét
a házak egymást ölelik szerelmesen
a szerelem olyan, mint egy vers
az utolsó melyet a költő gondol
a leomló fal alatt